
Sprostowanie

Palestra 29/3-4(327-328), 116-117

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(np. do 20 tysięcy, 50 tysięcy, 100 tysięcy czy więcej forintów). W praktyce zgoda taka jest zawsze udzielana.

Za prowadzenie sprawy poza siedzibą adwokata pobierane jest honorarium ze zwykłą 50%, a ponadto adwokat otrzymuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości określonej w umowie z klientem.

Przy każdym pobieranym honorarium adwokat może wziąć dodatkowo 20% honorarium, ale nie więcej niż 2 tysiące forintów, na tzw. wydatki nie udokumentowane. Kwotę tę klient wpłaca do kasy zespołu. W końcu miesiąca następuje podliczenie wszystkich kwot wpłaconych z tego tytułu na konto danego adwokata. 50% łącznej kwoty otrzymuje zespół adwokacki z przeznaczeniem na rzeczowe wydatki zespołu, natomiast pozostałe 50% otrzymuje adwokat, przy czym kwota ta nie podlega opodatkowaniu. Jednakże zgodnie z postanowieniem ministra finansów adwokat może z tego tytułu otrzymać miesięcznie kwotę nie przekraczającą trzech tysięcy forintów, wobec czego całą nadwyżkę zatrzymuje dla siebie zespół.

Skala podatku od wynagrodzeń, specjalnego dla adwokatów, jest bardzo zróżnicowana i charakteryzuje się wysoką progresją. Najniższy podatek przy rocznym obrocie netto nie przekraczającym 36 tysięcy forintów — wynosi 6% a najwyższy przy rocznym obrocie netto przekraczającym 500 tysięcy forintów — 60%.

Wąskie ramy sprawozdania nie pozwalają na mnożenie interesujących przykładów rozwiązań organizacyjnych i zasad funkcjonowania adwokatury węgierskiej. Wypada tylko podkreślić na zakończenie, że krótka wizyta delegacji Naczelnej Rady Adwokackiej w Budapeszcie była bardzo owocna. Dostarczyła wiele materiału porównawczego, pozwoliła zapoznać się z doświadczeniami adwokatury węgierskiej i — być może — pozwoli w przyszłości przenieść niektóre trafne i sprawdzone rozwiązania naszych węgierskich kolegów i przyjaciół na rodzimy grunt. Z drugiej strony — niektóre sugestie adwokatów polskich znajdują, być może, zastosowanie w systemie organizacyjnym adwokatury węgierskiej.

Wymiana doświadczeń i poglądów przyczyniła się niewątpliwie do dalszego zacieśnienia wzajemnych więzów przyjaźni i współpracy pomiędzy adwokatami polskimi i węgierskimi.

adw. dr Janina Kostarczyk-Gryszka

KOMUNIKATY

SPROSTOWANIE

W nrze 5—6 „Palestry” z ub. roku (1984) został opublikowany artykuł Jerzego Zajadły (adiunkta na Uniwersytecie Gdańskim) pt. „Zniesienie kary śmierci w zachodnioeuropejskim systemie międzynarodowej ochrony praw człowieka”.

W listach do naszej Redakcji prof. dr Andrzej Murzynowski z Uniwersytetu Warszawskiego i dr Krzysztof Poklewski-Kozieł zwrócili słusznie uwagę na to, że we wzmiarkowanym artykule zamieszczono dwie nieścisłe informacje, a mianowicie (na str. 42) jakoby obecnie zachowana była we francuskim ustawodawstwie karnym kara śmierci oraz jakoby „w Turcji kara śmierci jest przewidziana w dosyć szerokim zakresie, ale nie wykonywano jej od 1972 r.” (s. 43).

Obie te informacje, oparte przez autora artykułu na Raporcie Lidboma z 1980 r.,

nie były i nie są zgodne z aktualnym stanem, albowiem kara śmierci we Francji została uchwałą Zgromadzenia Narodowego z 18 września 1981 r. zniesiona. Pisze o tym Krzysztof Poklewski-Koziell w książce pt. „Prawo karne niektórych państw Europy Zachodniej”, wydanej w 1982 r., w części poświęconej Francji (s. 60—61). Natomiast co się tyczy kary śmierci w Turcji, to trzeba zauważyć, że nie dawniej jak w 1984 r. wykonano karę śmierci przez powieszenie działacza lewicowego Hidira Aslama, co było 27 egzekucją od zamachu stanu w tym kraju w 1980 r.

Autor artykułu w liście do Redakcji z dnia 17 grudnia 1984 r. potwierdził konieczność sprostowania obu omówionych wyżej błędnych informacji.

Redakcja uprzejmie dziękuje obu zaprzyjaźnionym respondentom naszego czasopisma za zwrócenie uwagi na konieczność zachowania w publikacjach rzetelnej ścisłości informacyjnej.

Redakcja

Adres Redakcji 00-202 Warszawa, ul. Świętojerska 16.
Telefon 31-27-78 oraz Centrala NRA 38-40-62 wewn. 7
Wydaje P.P. „WYDAWNICTWO PRAWNICZE”

REDAGUJE KOMITET REDAKCYJNY W SKŁADZIE:

ZYGMUNT SKOCZEK — *Redaktor Naczelny*, MARIAN CIEŚLAK, ZBIGNIEW CZERSKI, JAN CZERWIAKOWSKI, JÓZEF GAJEK, STANISŁAW JENGER, JERZY JODŁOWSKI, TOMASZ MAJEWSKI, EDMUND MAZUR — *Sekretarz Redakcji*, STEFAN MIZERA — *Z-ca Redaktora Naczelnego*, LESŁAW MYCZKOWSKI, HALINA PIEKARSKA, JACEK WASILEWSKI, JAN WASZCZYŃSKI

Nakład 6 360 + 40 egz. Ark. druk. 7,25(9,64 A1). Papier druk. kl. V, 70×100/16.

Drukarnia Nr 1, W-wa, Zam. 433/85, N-31. INDEKS 36851 Cena numeru podwójnego zł 200,—
Cena egz. „PALESTRA LITERACKA” zł 50,—